2. Lid 1 is geen beletsel voor de publikatie van informatie over vergunningsvoorwaarden die geen gegevens van vertrouwelijke aard bevat.

Artikel 20

Kennisgeving

1. De nationale regelgevende autoriteiten verstrekken de Commissie de volgende informatie:

— de namen en adressen van de nationale autoriteiten en instanties die bevoegd zijn om nationale machtigingen te verlenen,

— gegevens over hun nationale vergunningsstelsels, met inbegrip van de voorwaarden en procedures, met name of en voor welke diensten vergunningen zijn vereist,

— de criteria op basis waarvan aanvragen worden beoordeeld, en

— de algemene nationale regelgeving die specifiek van toepassing is op het gebied van telecommunicatiediensten.

Deze informatie dient voldoende gedetailleerd te zijn om zich een beeld te vormen van de eisen en voorwaarden op basis waarvan nationale machtigingen worden verleend en van de criteria waarnaar aanvragen worden beoordeeld.

2. De Lid-Staten stellen de Commissie binnen twee weken in kennis van elke wijziging van de krachtens lid 1 verstrekte informatie.

Artikel 21

Herzieningsprocedures

1. De nationale regelgevende autoriteiten stellen een jaarlijks verslag op inzake de toepassing van de procedures van de hoofdstukken III en IV en dienen dat vóór 1 maart van het volgende jaar in bij de Commissie.

2. Op basis van de in het verslag aan het Parlement en de Raad te rapporteren resultaten van de tenuitvoerlegging van deze richtlijn in de periode tot 1 januari 1996 evalueert de Commissie of wijzigingen van de richtlijn noodzakelijk zijn. Het bedoelde verslag bevat voorts een beoordeling, op basis van de opgedane ervaring, van de noodzaak om de regelgeving inzake machtigingen al dan niet verder te evalueren.

Artikel 22

Tenuitvoerlegging van de richtlijn

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden vóór 1 oktober 1995. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten verstrekken de Commissie uiterlijk twee maanden na de vaststelling van deze richtlijn een lijst van hun vertegenwoordigers in het CTC. Het CTC begint drie maanden na de vaststelling van deze richtlijn zijn taken uit te oefenen.

Artikel 23

Bestemming

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 89/398/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen

(94/C 108/07)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(94) 97 def. — 94/0076(COD)

(Door de Commissie ingediend op 28 maart 1994)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Overwegende dat in artikel 4 van Richtlijn 89/398/EEG van de Raad van 3 mei 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen (1) wordt bepaald dat de bijzondere bepalingen voor de in bijlage I opgenomen groepen levensmiddelen bij specifieke richtlijnen van de Commissie worden vastgesteld;

Overwegende dat tot op heden een dergelijke richtlijn voor volledige zuigelingenvoeding en opvolgzuigelingenvoeding is vastgesteld; dat er met het oog op de volksgezondheid redenen zijn om overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 89/398/EEG specifieke bepalingen vast te stellen voor voedingsmiddelen op basis van granen en babyvoeding voor zuigelingen en peuters, voeding voor gewichtscontrole en voeding voor speciale medische doeleinden, zoals bepaald in bijlage I van die richtlijn;

Overwegende dat er geen soortgelijke dwingende redenen kunnen worden aangevoerd om specifieke bepalingen vast te stellen voor de andere in bijlage I van Richtlijn 89/398/EEG genoemde groepen, te weten natriumarme levensmiddelen met inbegrip van natriumarm of natriumvrij dieetzout, glutenvrije levensmiddelen, voeding die is afgestemd op grote spierinspanning, vooral voor sportbeoefenaars, en voeding voor personen bij wie de glucosestofwisseling is verstoord (diabetici); dat de verkoop van en een doeltreffende officiële controle op deze produkten afdoende kan worden geregeld via de algemene bepalingen van Richtlijn 89/398/EEG;

Overwegende dat schrapping van deze groepen uit bijlage I van Richtlijn 89/398/EEG in overeenstemming is met de wens om onnodig gedetailleerde wetgeving te vermijden,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I van Richtlijn 89/398/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen wordt vervangen door:

„*BIJLAGE I*

Voor bijzondere voeding bestemde groepen levensmiddelen waarvoor bij bijzondere richtlijnen bijzondere bepalingen worden vastgesteld (*)

1. Volledige zuigelingenvoeding en opvolgzuigelingenvoeding
2. Voedingsmiddelen op basis van granen en babyvoeding
3. Voeding voor gewichtscontrole
4. Dieetvoeding voor speciale medische doeleinden

(*) Deze richtlijn heeft geen consequenties voor produkten die reeds in de handel zijn op het moment waarop de richtlijn wordt vastgesteld.".

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis. Deze bepalingen worden zodanig toegepast dat:

— de handel in produkten die aan deze richtlijn voldoen, uiterlijk op ... (2) wordt toegestaan;

— de handel in produkten die niet aan deze richtlijn voldoen, vanaf ... (3) wordt verboden.

2. Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

(1) PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 27.

(2) 12 maanden na vaststelling.

(3) 24 maanden na vaststelling.